

gab havde sin Interesse, men man maatte vide, at her og i det hele taget ovre i de vestjydske Egne, var det ikke som paa Øerne, hvor man kunde tage i Skoven; her drog man om Søndagen efter Ugens Slid hen til det friske Hav, og det var ikke sjældent, at man saa Folk fra nærmere og fjærnere Egne mødes der i Hundredevis om Søndagen, ligesom han ogsaa antydede, at til Trods for de meget vanskelige og daarlige Kommunikationsmidler, der nu ere deroppe, var der dog sidste Aar ikke mindre end 40 Badegæster, og at dette Sted havde alle Betingelser for, naar Kommunikationsmidlerne bleve gode, at udvikle sig til et ret betydeligt Badested. Dette sidste tror jeg ogsaa, han har Ret i, der er næppe ret mange Steder paa hele den jyske Vesterhavskyst, som frembyde en saa ejendommelig Natur, jeg tør sige endogsaa i mange Henseender ganske henrivende Natur, og jeg tror ikke, at vi have Raad til paa vor fattige Vestkyst at stænge Døren for en Natur af denne Art, ligesom jeg haaber ogsaa, at det høje Ting vil hjælpe til, at Døren bliver holdt aaben.

Jeg har imidlertid faaet nogle Meddelelser ovre fra Nymindegab, Meddelelser, som ere tilflydte mig uden min Paavirkning, men foranledigede af mine Udtalelser her ved Sagens første Behandling. Den ene af disse Skrivelser — som skyldes en Fiskeeksportør, der er nøje inde i denne Sag — oplyser, at medens der her i Tinget fra anden Side blev udtalt — for øvrigt efter statistiske Meddelelser i Fiskeriberetningen — at det var et ganske ubetydeligt Kvantum Fisk, der var fanget ved Nymindegab, er der i Aaret 1899 alene af denne Fiskeeksportør eksporteret Fisk til Udlandet fra Nymindegab til en Værdi af 39,200 Kr.; desuden have 5 Fiskere selv eksporteret deres Fangst, og tillige er der der paa Kysten afsat en betydelig Mængde Fisk til Landmænd i en nærmere og fjærnere Omegn. Hvor meget det har beløbet sig til, tør han ikke bestemt nævne Tallet for, men man kan vel antage, at naar disse to Afsætningsomraader for Fisk fra Nymindegab, som han ikke tør nævne et bestemt Beløb for, lægges til de 39,200 Kr., saa vil den Fangst, som er udført fra Nymindegab, beløbe sig til omkring et Beløb af 50,000 Kr. At det er et i Forhold til andre Fiskepladser meget betydeligt Beløb, vil vise sig, naar man tager Fiskeriberetningen og gaar hele Rækken igennem af Fiskepladser paa Vestkysten. Jeg skal imidlertid ikke opholde det høje Tings Tid med at nævne det, men derefter viser det

sig, at det er en af de allerstørste Fiskepladser; jeg ser kun en eneste, som overgaar den. Denne Meddelelse om, at der er udført alene af Fiskeeksportøren for 39,200 Kr. Fisk, siger han, at han er „villig til at bevisliggøre“. Jeg maa altsaa tro, at han har Data i Hænde, hvorefter man kan stole paa denne Opgivelse. — Den anden Skrivelse, jeg har modtaget, gaar ud paa, at Staten selv er stærkt interesseret i, at Banen gaar til Nymindegab. Deri gøres først opmærksom paa, at Staten ejer en Plantage paa 2,200 Tdr. Land, og at det ligger i Statens Interesse for denne Plantages Skyld, navnlig for Fremtiden, at Banen føres derved. Der gøres tillige opmærksom paa, at Staten ejer en Sandpumper, der søger at holde Nymindegab aabent, og at denne Sandpumper aarlig forbruger 40 Jærnbanevognladninger Kul; hver Ladning er 20,000 Pd., og naar der regnes ca. 3,000 Pd. paa et Hestevognlæs, vil det ses, at der altsaa vil udfordres ca. 300 Vognlæs til at befordre disse Kul pr. Akse til Nymindegab, bortset fra al den Skibsproviant og alle de Skibsrekvisitter, som overhovedet Sandpumpen behøver. Det er altsaa ikke nogen ringe Transportbesparelse, der vilde indtræde for Statens Vedkommende ved, at Banen føres til Nymindegab. — Men end yderligere fremhæves det, at Staten, som bekendt, i umiddelbar Nærhed af Nymindegab ejer en meget værdifuld Domæne, ca. 1,000 Tdr. Land stor, nemlig „Tipperne“, hvis fortrinlige Høavl hvert Aar bortauktioneres. Det vil let ses, at naar en Jærnbane føres ind i umiddelbar Nærhed heraf, vil Prisen paa dette ganske fortrinlige Høstige, og Statens Indtægter derigennem forøges. — Naar man saaledes sammenholder de virkelig reelle Fordele med de af mig før fremhævede æstetiske, tror jeg, at der af disse Grunde er al mulig Anledning til ikke at bortsære dette Stykke fra Nørre Nebel til Nymindegab. Men min Hovedbetragtning er og bliver altid, at man har en Gang her givet disse Folk en Ret, man har givet dem en Gave, som det, selv om man skulde fortryde denne Gave, dog aldrig kan være rigtigt at tage tilbage, især naar denne Gave er givet paa en saa højtidelig Maade som i en af Rigsdagen vedtagen og af Hs. Majestæt Kongen stadfæstet Lov. Det er sikkert et farligt Præcedens at komme ind paa at forandre lovhjemlede Rettigheder, givne ikke ved gamle forældede Bestemmelser, men ved en kun 6 Aar gammel Lov. Jeg skal blot i saa Henseende henvise til, hvorledes Lands-